

Arrest

nr. 210 347 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tanzaniaanse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op X in X in Tanzania. U weet niet tot welke etnie u behoort. U bent atheïst. U woonde de laatste twee jaar voor uw vertrek uit Tanzania in de wijk Magomeni in de stad Dar es Salaam. U was student in Tanzania.

U verklaarde eerst tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u niet weet waarom u in 12-2009 samen met uw familie Tanzania heeft verlaten. U verklaarde tijdens het interview op het CGVS dat uw vader uw moeder mishandelde in Tanzania.

U verklaarde dat u hier [in Europa] bent opgegroeid en een vreemde bent in Tanzania, en dat u geen moslim bent en ze daar in Tanzania misschien iets op tegen hebben.

U verliet samen met uw ouders en uw broer Tanzania in december 2009. U bent met het vliegtuig naar een voor u onbekend land gereisd. Vandaar bent u via Frankrijk naar België gekomen, waar u in december 2009 aankwam. Uw vader dwong uw moeder om asiel aan te vragen. Uw moeder vroeg asiel aan in België op 14-12-2009. U weet niet waar uw vader is of waar hij is heen gegaan. De eerste asielaanvraag van uw moeder werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook haar tweede asielaanvraag werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze twee beslissingen werden telkens bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen [Conseil du Contentieux des Etrangers - verder: CCE]. U verklaarde dat jullie regularisatieaanvraag eveneens met een negatieve beslissing werd afgesloten. Uw broer verdween spoorloos in België. U en uw moeder zijn in januari 2014 of februari 2014 naar Duitsland gereisd, waar uw moeder asiel aanvroeg. Nadat u in Duitsland valselijk beschuldigd werd van aanranding, keerde u terug naar België op 26-09-2017 en vroeg u er asiel aan op 28-09-2017.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U gevraagd om welke redenen u uw land verlaten heeft (gehoorverslag CGVS, p. 8), verklaarde u dat uw vader u mee nam samen met uw moeder en broer en dat hij jullie dwong om hier asiel aan te vragen. U gevraagd waarom hij jullie dwong, verklaarde u dat uw moeder zei dat hij [uw vader] haar misbruikte, haar sloeg en haar dwong om zich te prostitueren in Tanzania. U gevraagd wat uw vader te winnen had bij dat misbruik (gehoorverslag CGVS, P. 9), verklaarde u dat u denkt dat het toegelaten is omdat hij moslim is, dat het niet zo erg is om je vrouw te slaan. U antwoordde bevestigend toen u gevraagd werd of uw moeder ook moslim is. Het dient ten eerste opgemerkt te worden dat deze geuite vrees in hoofde van uw moeder is en niet in uwen hoofde. Ten tweede dient opgemerkt te worden dat uw moeder reeds tijdens haar tweede asielaanvraag verklaarde dat ze mishandeld werd door haar man: deze asielaanvraag werd afgesloten met een negatieve beslissing en deze beslissing werd bevestigd door de CCE.

U gevraagd of u zelf problemen had in Tanzania, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u dan alle redenen heeft verteld waarom u Tanzania heeft verlaten, verklaarde u 'ik denk het wel ja'. U gevraagd waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Tanzania, verklaarde u [dat u niet kan terugkeren] omdat u daar niets heeft, dat u hier kwam toen u 9 jaar oud was, dat u hier opgroeide, dat u nu 18 jaar bent, dat u er niets heeft, dat u daar een vreemde bent, en dat u geen moslim bent en ze daar misschien iets tegen hebben. U gevraagd of ze er iets tegen hebben in Tanzania dat u geen moslim bent, verklaarde u dat u het niet weet, 'misschien wel, misschien niet'. U gevraagd waarom u dat denkt, verklaarde u dat u het niet weet, dat het een moslimland is, dat u video's gezien heeft op internet, maar het niet zeker bent, dat u Tanzania helemaal niet kent. U gevraagd of u uw vrees voor vervolging omwille van uw atheïstische geloofsovertuiging, op video's baseert die u zag op internet, antwoordde u bevestigend (gehoorverslag CGVS, p. 10). U gevraagd wat u dan zag, verklaarde u dat sommige/vele mensen gedood werden, dat u bang bent om naar daar te gaan [Tanzania] en dat u niets heeft om er naar toe te gaan. U gevraagd waarom die mensen gedood werden in die video's die u zag op internet, verklaarde u dat iemand kan gedood worden die niet dezelfde religie aanvaardt of tot dezelfde religie behoort. U gevraagd of er ook mensen met andere religies dan moslims [islam] wonen in Tanzania, verklaarde u dat er ook andere religies zijn in Tanzania, zoals christenen of misschien Indiase mensen. U gevraagd of er atheïsten zijn in Tanzania, verklaarde u dat u nooit gehoord heeft van atheïsten van Tanzania. U gevraagd of de christenen in Tanzania problemen hebben, verklaarde u dat u denkt van niet. U gevraagd waarom u problemen zou hebben als atheïst [u verklaarde dat u atheïst bent tijdens het interview voor de DVZ, zie vragenlijst CGVS, punt 3.7 en u bevestigde dit nogmaals later tijdens het interview voor het CGVS, gehoorverslag CGVS p. 12), terwijl u denkt dat christenen geen problemen hebben, verklaarde u dat u Tanzania niet kent, dat u bang bent, dat u gewoon alleen zou zijn en u er niet opgroeide.

U gevraagd of u naar de koranschool ging, antwoorde u bevestigend en verklaarde u dat u ging tot uw 9 jaar. U gevraagd of u zelf ooit iets zag in Tanzania dat te maken had met religieuze problemen, verklaarde u dat u 9 jaar was en denkt van niet. U gevraagd hoe men aan u zou zien dat u atheïst bent (gehoorverslag CGVS, p. 13), verklaarde u dat als iemand zou vragen of u denkt of god bestaat of u naar de moskee gaat, u zou moeten zeggen dat u niet gaat omdat u atheïst bent. U gevraagd op welke site u die filmpjes met die moslims zag (gehoorverslag CGVS, p. 14), verklaarde u op Facebook of Youtube. U gevraagd wat u precies zag, verklaarde u dat u gevechten zag en dat sommige mensen werden neergeschoten. U gevraagd wie er werd neergeschoten, verklaarde u dat u het niet weet, gewoon mensen. U gevraagd hoe u weet wie die mensen zijn, verklaarde u dat u het niet weet, dat je dat gewoon ziet en bang bent dat jou iets overkomt, vooral als je het land niet kent. U nogmaals gevraagd of u weet wie die mensen zijn op die video's, antwoordde ontkennend. U gevraagd of die filmpjes zich afspeelden in Tanzania (gehoorverslag CGVS, p. 15), antwoordde u bevestigend. U gevraagd waarom u dat denkt, verklaarde u [omwille van] de taal, Kiswahili. U gevraagd of dat alleen in Tanzania wordt gesproken, antwoordde u ontkennend en verklaarde u vooral in Kenia en Tanzania. U gevraagd hoe u dan weet dat het [filmpje] van Tanzania is, verklaarde u door de manier van spreken, door het accent. U gevraagd waarom u denkt dat het over moslims gaat als u niet weet wie die mensen zijn op die video, verklaarde u dat ze 'kafir' zeggen, de term voor 'ongelovige'. U gezegd dat het toch niet [zeker] is dat die mensen neergeschoten worden omdat er kafir geroepen wordt, verklaarde u dat dat de reden is. U gevraagd waarom u daar zeker van bent, verklaarde u dat u gewoon bang bent dat zo iets zou gebeuren met u. U gevraagd of u die mensen kent op de video, antwoordde u ontkennend. U gevraagd waarom u dan denkt problemen te zullen hebben, verklaarde u dat u gewoon bang bent, dat het zou kunnen of niet als u niet akkoord gaat over god ofzo, dat u niets kent over Tanzania, dat u hier opgroeide en u er niet veel van kent. U gevraagd of u bedreigingen heeft gekregen, antwoordde u ontkennend. U gevraagd waarom u denkt dat u persoonlijk problemen zou kunnen hebben als atheïst, en gesteld dat die filmpjes misschien wel niet echt zijn, verklaarde u dat u daarom zei dat u het land niet kent, dat u er niets heeft en dat het beter is om het niet te riskeren. U gesteld dat het toch geen probleem hoeft te zijn als u aan niemand zou zeggen dat u atheïst bent, verklaarde u 'misschien niet'. U gevraagd of u de bescherming van de autoriteiten zou kunnen invoeren als u problemen zou hebben in Tanzania, waarover u zelfs niet zeker bent, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u hier wil wonen en het leven van nu wil leiden, en niet opnieuw wil beginnen. U gevraagd of het verboden is om atheïst te zijn in Tanzania, verklaarde u het niet te weten. **Het dient opgemerkt te worden dat u uw vrees voor vervolging omwille van uw atheïstische geloofsopvatting, baseert op enkele filmpjes die u zag op internet, waarin Kiswahili met een Tanzaniaans accent zou worden gesproken. U kent de mensen in de video niet, weet niet zeker waarom er gevechten of geschoten wordt in de video en weet zelfs niet zeker of dit filmpje zich überhaupt afspeelt in Tanzania. U heeft zelf geen problemen gehad of geen bedreigingen gekregen. U kan uw vrees geenszins persoonlijk noch concreet maken. Het dient dan ook vastgesteld dat de door u geopperde vrees voor vervolging omwille van uw atheïstische overtuiging, volkomen ongegrond is.**

U verklaarde dat u er ook over praatte met uw advocaat [tijdens de pauze] en dat u naar de gevangenis zou gaan als u terugkeert (gehoorverslag CGVS, p. 13). U gevraagd waarom u in de gevangenis zou zitten, verklaarde u dat ze dat kunnen doen, als je zegt dat je asiel hebt aangevraagd en je terug moet, dat ze je in de gevangenis houden, maar u niet weet waarom. U gevraagd waarom u in de gevangenis zou zitten in Tanzania, verklaarde u dat u dat niet weet, dat zij dat beslissen. U gevraagd waarom u dat dan denkt, verklaarde u dat Tanzania geen oorlog heeft en je misschien in de gevangenis kan vliegen als je naar een ander land gaat om asiel aan te vragen en dan terugkeert, omdat ze misschien niet graag hebben dat je het land zo voorstelt. U gevraagd of u gevallen kent waarbij dat gebeurde, verklaarde u dat u commentaren zag op internet en op Facebook. U gevraagd of u die mensen kent, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat ze u ze niet kent, dat het mensen in de groepen zijn waar u in zit [lid van bent]. U gevraagd of het dan misschien wel vals is als u die mensen niet kent, verklaarde u dat het misschien vals is maar u niet weet waarom ze dat zouden posten en u niet weet wat er gebeurt in Tanzania. U gevraagd of u persoonlijke gevallen kent waar mensen in de gevangenis vlogen, antwoordde u ontkennend. Uw advocaat verklaarde op het einde van het interview nog dat u riskeert om gevangen genomen te worden door het feit dat u naar Europa bent gereisd, dat u dat misschien niet specifiek heeft uitgelegd, maar dat het gebeurt in bepaalde Afrikaanse landen dat men na terugkeer uit Europa soms gevangen wordt genomen of gefolterd wordt en dat u een westers persoon bent, na 9 jaar in Europa te hebben verbleven (gehoorverslag CGVS, p. 18-19). Het dient opgemerkt te worden dat deze bewering geenszins concreet is: uw advocaat verwijst vaagweg naar 'bepaalde Afrikaanse landen' en stelt dus allesbehalve concreet dat terugkeer van asielzoekers naar Tanzania een probleem zou kunnen zijn. Voorts brengt, noch uw advocaat, noch u, enig element aan die deze bewering zou ondersteunen. Evenmin beschikt het CGVS hierover.

U verklaarde zelf dat u geen zo'n persoonlijke gevallen kent en verwijst hierbij slechts naar commentaren op Facebook van mensen die u niet kent. Er kan nergens enige informatie gevonden worden waaruit zou blijken dat de terugkeer van asielzoekers naar Tanzania een probleem zou zijn en dit is nergens op te merken in rapporten van organisaties zoals Human Rights Watch en Amnesty International. Het betreffen hier dus blote beweringen en er is allesbehalve in concreto aangetoond dat de Tanzaniaanse autoriteiten enig probleem zouden maken van de terugkeer van asielzoekers, noch dat uw verblijf in Europa van u een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat u uw leven in Tanzania niet zou kunnen opnemen. Wat betreft de opmerking van uw advocaat dat er rekening dient gehouden te worden met de algemene veiligheidssituatie ter plaatse, dient opgemerkt te worden dat er niet kan ingezien worden waarop uw advocaat doelt, aangezien er geen sprake is van enig binnenlands conflict in Tanzania.

Het feit dat u Tanzania niet kent en - sinds u 9 jaar oud was - opgroeide in Europa, houdt geen verband met één van de redenen van internationale bescherming die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Evenmin constitueert deze vaststelling in uwen hoofde een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legt nog een kopie van uw Tanzaniaans paspoort neer en uw geboorteakte van Tanzania. Het CGVS betwist uw Tanzaniaanse nationaliteit niet. U legt nog documenten neer in verband met uw verblijf in Duitsland: het CGVS betwist niet dat u verbleven heeft in Duitsland. Deze documenten kunnen bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 27 maart 2018 een schending aan van "artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) ; artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951"; "artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie ; art. 48/4 van de wet van 15 december 1980 ; art. 48/6 van de wet van 15 december 1980"; "artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering)"; "artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen"; "het algemeen beginsel van voorzichtigheid"; "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

In het verzoekschrift schetst verzoeker zijn profiel als volgt: "Verzoeker is afkomstig uit Tanzanië. Hij herinnert zich dat zijn vader extreem gewelddadig was ten opzichte van zijn moeder, haar sloeg en haar misbruikte en haar geregeld dwong om zich te prostitueren. Ook al is dit een vrees in hoofde van de moeder van verzoeker, vloeit deze uit op verzoeker aangezien hij hier als kind getuige van was en mee moest leven. Verzoeker verdenkt zijn vader ervan dit te hebben gedaan omdat hij moslim was en dacht dat hij alles mocht doen als man, zijnde superieur over zijn vrouw. Dit heeft verzoeker zodanig aangetast dat hij besloot om deze familiale religie volledig te verstoten en atheïst te worden. Hij haalde aan dat deze religiewijziging hem problemen kon bezorgen, zonder het exacte impact hiervan te kunnen inschatten aangezien hij zijn land lang geleden verliet. Verzoeker verliet zijn land in 2009 en kwam in België aan toen hij tien jaar oud was. Hij houdt slechts weinig herinneringen over aan zijn leven in Tanzania. Zijn ouders hebben hem niet verteld waarom zij het land besloten te verlaten. Verzoeker heeft geen kennis van waar zijn vader momenteel verblijft en heeft alle spoor volledig verloren.

Zijn moeder bevindt zich sinds 2014 in Duitsland. Verzoeker is geboren op 22.12.1999. Dit betekent dat hij slechts sinds 3 maanden meerderjarig is. Hij beleefde al zijn tienerjaren in België. Hij leidde zijn asielpcedure in wanneer hij nog minderjarig was en werd in eerste instantie door een voogd bijgestaan. Deze voogdij kwam tot een einde op 22.12.2017, wanneer verzoeker 18 jaar werd. Hij heeft zijn CGVS-verhoor alleen afgelegd zonder voogd, in het bijzijn van zijn advocaat. Hij heeft geen familie in België en trekt het volledig alleen.”.

Verzoeker stelt dat deze omstandigheden zijn profiel uiterst kwetsbaar maken, omdat hij volledig aan zichzelf werd overgelaten, reeds op jonge leeftijd.

Hij benadrukt dat hij geen bestaand netwerk meer heeft in Tanzania, gezien de jonge leeftijd waarop hij het land verlaten heeft.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad in verband met een Afghaans dossier (RvV, arrest nr. 119.721, 27 februari 2014; RvV, arrest nr. 50.812, 5 november 2010) en stelt dat de denkwijze *mutatis mutandis* dient te worden toegepast op de huidige zaak.

Verzoeker betoogt dat een netwerk van levensbelang is gezien de jonge leeftijd van verzoeker maar ook het lage sociaal kapitaal van het land. Verzoeker stelt dat hij ondanks de armoede en de moeilijke levensomstandigheden niet zal kunnen terugvallen op familie of een religieus netwerk aangezien hij atheïst is. Hij beschikt evenmin over een netwerk van vrienden of kennissen gezien zijn lang verblijf in België. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar twee studies.

Verzoeker stelt eerlijk te zijn geweest in zijn verklaringen en is van oordeel dat hem het voordeel van de twijfel dient worden gegeven. Hij geeft een theoretische uiteenzetting aangaande het voordeel van de twijfel.

Verzoeker voert aan dat hem de vluchtelingenstatus dient worden toegekend nu hij al sinds zijn tiende in België verblijft en hij het land verlaten heeft toen hij minderjarig was en geen kennis heeft van de reële asielmotieven die het vertrek van zijn gezin motiveerde. Hij voert aan dat hij eerlijk is gebleven over zijn levensverhaal en gezinscompositie en dat hij geen netwerk heeft in zijn land van afkomst gezien zijn lange verblijf in België. Bovendien benadrukt hij volledig te zijn verwesterd na 8 jaar in België te hebben verbleven (met “*intermittenties*”) en over geen enkel netwerk te beschikken in België. Hij legt uit dat hij een atheïst is en gekant is tegen elke vorm van religie gezien zijn vader de islam gebruikte als excuus om zijn moeder te misbruiken.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus haalt hij dezelfde redenen aan als hierboven vermeld. Hij is voorts van mening dat hij zich bevindt in een situatie waar hij een grote kans maakt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt hij de beslissing te vernietigen, nu verweerder slechts enkele elementen uit het verhoor genomen heeft om zijn beslissing te motiveren, een duidelijk eenzijdige analyse.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de

wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. De Raad stelt vast dat verzoeker Tanzania reeds in december 2009 samen met zijn ouders en broer verliet en vervolgens in diezelfde maand in België aankwam. Gevraagd naar de redenen waarom verzoeker zijn land verlaten had, stelde hij dat zijn vader verzoeker, zijn moeder en zijn broer meenam en dwong om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen, alsook dat zijn moeder zei dat zijn vader haar misbruikte, haar sloeg en haar dwong om zich te prostitueren in Tanzania (CGVS-verslag, p. 8). De door verzoeker geuite vrees is echter in hoofde van zijn moeder, en niet in hoofde van verzoeker. Bovendien diende verzoekers moeder in België reeds twee verzoeken om internationale bescherming in, waarbij zij in het tweede verzoek melding maakte van het misbruik door haar man. In beide procedures werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus genomen door de commissaris-generaal, welke beide bevestigd werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrest nr. 54 101 van 5 januari 2011 en arrest nr. 74 060 van 27 januari 2012). Aldus werd besloten dat verzoekers moeder geen nood aan internationale bescherming kon aantonen. Verzoeker stelde uitdrukkelijk zelf geen problemen te hebben gekend in Tanzania (gehoorverslag van het CGVS van 13 februari 2018 (hierna: CGVS-verslag, p. 9). De Raad kan aldus slechts vaststellen dat verzoeker op het moment van zijn vertrek geen problemen kende in Tanzania.

2.3.2. Verzoeker verklaarde dat hij niet kan terugkeren naar Tanzania omdat hij naar België kwam toen hij 9 jaar oud was en hier opgroeide, hij in Tanzania een vreemde is en niets heeft en ze in Tanzania "misschien" iets hebben tegen het feit dat hij geen moslim is (CGVS-verslag, p. 9). Verzoeker weet echter zijn vrees voor vervolging omwille van zijn atheïstische geloofsopvatting niet aannemelijk te maken. Zo weet verzoeker niet concreet te duiden waarom hij problemen zou hebben in Tanzania omwille van het gegeven dat hij geen moslim is ("*Ik weet het niet, het is een moslimland, ik heb video's gezien op internet, ik ben niet zeker, ik ken Tanzania helemaal niet.*", CGVS-verslag, p. 9) en baseert hij zijn vrees voor vervolging enkel en alleen op enkele vermeende filmpjes die hij op Youtube en Facebook zou hebben gezien (CGVS-verslag, p. 14). Hierbij dient opgemerkt dat platformen als Youtube en Facebook voortdurend gemonitord worden en verplicht zijn video's met dergelijke aanstootgevende inhoud te verwijderen. Hoe dan ook blijft verzoeker bij oppervlakkige verklaringen aangaande deze filmpjes en de context waarin deze werden opgenomen. Zo stelde hij dat er mensen gedood worden op de filmpjes omdat "*iemand die niet dezelfde religie aanvaardt of tot dezelfde religie behoort, kunnen gedood worden*" (CGVS-verslag, p. 10), maar verklaarde hij niet te weten wie werd neergeschoten ("*Ik weet het niet, gewoon mensen*", CGVS-verslag, p. 14). Voorts gaf hij aan te denken dat de filmpjes zich in Tanzania afspeelden, nu de taal Kiswahili met een Tanzaniaans accent zou worden gesproken (CGVS-verslag, p. 15), en te denken dat de mensen op deze filmpjes vermoord werden omwille van hun atheïsme (CGVS-verslag, p. 15), maar kan dit niet met zekerheid aangeven. Gevraagd aan verzoeker waarom hij denkt dat hij problemen zou hebben, gezien hij de mensen op de filmpjes niet kent, antwoordde hij "*Ik ben gewoon bang, als iemand iets zou doen, als ik niet akkoord ga over god ofzo, zou het kunnen, maar ik ken niets over Tanzania, ik groeide hier op, ik ken er niet veel van.*" (CGVS-verslag, p. 15). Vervolgens gevraagd aan verzoeker of hij bedreigingen ontving, antwoordde hij ontkennend (CGVS-verslag, p. 15). Nogmaals gevraagd waarom verzoeker persoonlijk problemen zou kennen als atheïst in Tanzania, gezien de filmpjes misschien zelfs niet echt zijn, antwoordde verzoeker "*Dat is waar ik zei dat ik het land niet ken, ik groeide er op, het is beter het niet te riskeren. Ik heb er niets.*" (CGVS-verslag, p. 16). Verzoeker stelde voorts niet te denken dat christenen problemen kenden in Tanzania, maar wist niet te verduidelijken waarom atheïsten, zoals verzoeker (vragenlijst CGVS, punt 3.7; CGVS-verslag, p. 12), dan wel problemen zouden hebben (CGVS-verslag, p. 10). Hij gaf aan niet te weten of het verboden is in Tanzania om atheïst te zijn (CGVS-verslag, p. 16). Verzoeker slaagt er aldus niet in om zijn persoonlijke vrees voor vervolging in Tanzania omwille van zijn geloofs/gewetensovertuiging aannemelijk te maken.

2.3.3. Verder stelde verzoeker, volgend op een gesprek met zijn advocaat, dat hij in Tanzania naar de gevangenis zou moeten gaan omwille van het feit dat hij een teruggekeerde asielzoeker is (CGVS-verslag, p. 13). Verzoeker kan echter niet uitleggen waarom hij dan naar de gevangenis zou moeten gaan (CGVS-verslag, p. 13) en blijft steken in nietszeggende en ongefundeerde verklaringen als "*Ik weet dat niet, zij beslissen dat, ik niet*" en "*Misschien omdat Tanzania geen oorlog heeft, als je naar een ander land gaat om asiel aan te vragen en terug gaat, je misschien in de gevangenis kan vliegen omdat*

ze misschien niet graag hebben dat je het land zo voorstelt" (CGVS-verslag, p.13-14). Bovendien kende verzoeker geen persoonlijke gevallen waar mensen in de gevangenis vlogen (CGVS-verslag, p. 14). Waar verzoekers advocaat nog op het einde van het gehoor aanvoerde dat verzoeker riskeert om gevangen genomen te worden omwille van zijn verwestering, betreft dit een louter blote bewering die met geen enkel objectief element wordt ondersteund. Noch op basis van objectieve informatie, noch op basis van verzoekers verklaringen kan worden aangenomen dat de Tanzaniaanse autoriteiten enig probleem zouden maken van de terugkeer van asielzoekers. Evenmin toont verzoeker aan dat zijn verblijf in Europa van hem een dermate verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Tanzania niet zou kunnen opnemen, laat staan dat dit zichtbaar is en hij om deze reden zou worden vervolgd door de Tanzaniaanse autoriteiten.

2.3.4. Waar verzoeker aanvoert dat hij Tanzania niet kent en sinds negenjarige leeftijd opgroeide in Europa, dient opgemerkt dat dit geen vervolging uitmaakt die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

2.3.5. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij geen netwerk heeft in zijn land van herkomst. De Raad ziet echter niet in, noch licht verzoeker toe, waarom hij in Tanzania niet zou kunnen leven zonder ondersteuning van familie of gemeenschap, temeer nu hij in België evenmin een familiaal netwerk heeft. Bovendien kan nog worden opgemerkt dat, hoewel hij geen contact meer met hen had sinds zijn vertrek uit Tanzania, verzoeker een zus en andere familie, zoals ooms, tantes en grootouders, in Tanzania heeft wonen (CGVS-verslag, p. 6, p. 7).

2.3.6. Het door verzoeker aangehaalde rapport in het verzoekschrift van J. C. Aker, "*social networks and household welfare in tanzania: working together to get out of poverty*" handelt over het effect van sociaal kapitaal op de welvaart van rurale huishoudens in Tanzania. De Raad ziet niet in hoe deze paper van toepassing is op verzoeker, nu hij een alleenstaande man is en bovendien afkomstig is uit de hoofdstad Dar Es Salaam. De door verzoeker aangehaalde doctoraatsthesis "*Embedding the refugee experience: forced migration and social networks in Dar Es Salaam, Tanzania*" handelt over niet-Tanzaniaanse vluchtelingen in Dar Es Salaam, Tanzania, zodat deze evenmin van toepassing is op de situatie van verzoeker.

2.3.7. Waar verzoeker nog verwijst naar arresten van de Raad in verband met Afghanistan merkt de Raad op dat de situatie in Afghanistan grondig verschilt van deze in Tanzania. Hoe dan ook gaat verzoeker eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

2.3.8. Het door verzoeker neergelegde Tanzaniaanse paspoort en geboorteakte tonen zijn identiteit en nationaliteit aan, wat niet betwist wordt. De door verzoeker voorgelegde documenten betreffende zijn verblijf in Duitsland staven slechts zijn verblijf aldaar, wat evenmin betwist wordt. Deze documenten kunnen bovenstaande appreciatie aldus niet wijzigen.

2.3.9. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.4.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de Commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK